
65. Jonas Gahr Støre (Svar på replik)

Her blander vi sammen to ganske ulike forhold. Jeg har respekt for at de nordiske landene gjør sine vurderinger. Som jeg sa, opplever jeg ikke at vi har ulikt syn på disse spørsmålene når vi diskuterer dem: å fordømme terroren Hamas gjennomførte 7. oktober, rettet mot sivile – grusomheter – anerkjenne Israels rett til å forsvare seg selv, kreve at gisler blir løslatt og samtidig stå for en linje som krever en humanitær pause, så det kommer hjelp inn og utlendinger kan komme ut. Jeg har heller ikke tro på at den krigføringen som nå skjer, som er et brudd på folkeretten og et brudd på humanitærretten, vil gi økt sikkerhet. Det er Norges syn. Det ledet til at vi kunne stemme for en erklæring som ba om den humanitære pausen, for ingen er i tvil om hva vi står for, også når det gjelder å ta avstand fra Hamas' terror.

Jeg mener at vi skal være tydelige på dette og passe på at vi, ettersom denne krigen går, dag etter dag og uke etter uke, ikke setter oss tilbake og ikke har noen mening om det som skjer. De humanitære lidelsene som nå er, er akutte for dem som blir berørt. Jeg er dypt urolig for hva som kommer til å bli framtiden, hva som kommer til å bli dagen etter at denne krigen eventuelt er over, og hva som er faren for at denne konflikten sprer seg til Libanon, til regionen og til landene rundt og kan skape et mye større problem. Derfor må vi arbeide for, som det ble sagt fra noen av mine kollegaer, å løfte den palestinske og israelske tostatsløsningen på dagsordenen. Vi må arbeide diplomatisk inn mot landene rundt, som skal forberede hva som kan komme etter denne krigen. Jo større ødeleggelsene blir på Gaza, jo vanskeligere blir den neste dagen. Men vi må ikke hvile når det gjelder det, og her kan de nordiske landene som sagt arbeide nærmere sammen.

